

66- Truyện Vị Tỳ-Kheo Trên Đầu Có Lọng Báu

Một thuở nọ, Đức Phật ngự dưới cội cây Ni-câu-đà, trong thành Ca-tỳ-la-vệ.

Bấy giờ, trong thành có một vị trưởng giả có vô lượng tài sản vật báu, không thể tính kể được. Ông chọn con gái nhà giàu sang để cưới làm vợ, tấu trời âm nhạc để mua vui cho nàng.

Người vợ mang thai, đủ mười tháng, nàng sinh được một bé trai có tướng mạo khôi ngô, trên đời ít có; khi sinh ra tự nhiên trên đầu có lọng báu Ma-ni che phủ khắp thành Ca-tỳ-la-vệ. Cha mẹ thấy vậy rất vui mừng, nhân đó đặt tên là Bảo Cái.

Bảo Cái dần dần khôn lớn. Một hôm, Bảo Cái cùng các bạn thân ra khỏi thành để dạo chơi ngắm cảnh dần dần đến dưới cội cây Ni-câu-đà. Thấy Đức Phật Thế Tôn có ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, ánh sáng chiếu khắp như trăm ngàn mặt trời, Bảo Cái trong lòng vui mừng đánh lễ dưới chân Phật, rồi lui lại ngồi sang một bên, nghe Phật nói pháp. Tâm ý được mở tỏ, Bảo Cái chứng quả Tu-đà-hoàn, liền trở về từ biệt cha mẹ, xin được xuất gia. Vì thương con nên cha mẹ không nỡ ngăn cản, bèn dẫn Bảo Cái đến nơi Đức Phật ngự, cầu xin cho Bảo Cái được xuất gia nhập đạo.

Lúc ấy Đức Phật gọi:

–Lành thay, Tỳ-kheo!

Tóc Bảo Cái tự rơi rụng, thân mặc pháp phục, trở thành Sa-môn, siêng năng tu tập và chứng đắc quả A-la-hán.

Các Tỳ-kheo thấy việc ấy, bèn bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, Tỳ-kheo Bảo Cái đời trước đã làm phước đức gì, mà đời nay sinh ra đời có bảo cái Ma-ni che phủ cả thành như vậy, lại gặp Đức Thế Tôn, xuất gia chưa bao lâu đã chứng được Thánh quả?

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Thuở xưa, cách nay chín mươi mốt kiếp, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời hiệu là Tỳ-bà-thi. Sau khi giáo hóa chúng sinh viên mãn, Ngài thị hiện Niết-bàn.

Lúc ấy có vị vua tên là Bàn-đầu-mạt-đế thầu lấy xá-lợi Phật rồi xây dựng ngôi tháp bằng bốn chất báu để cúng dường.

Bấy giờ có một người đi buôn ra biển lấy được châu báu và trở về an ổn, đem bảo châu Ma-ni rải trên đỉnh tháp, sau đó phát nguyện rồi ra đi.

Nhờ công đức ấy, nên trong chín mươi mốt kiếp vị ấy không bị đọa vào đường ác; thường sinh lên cõi trời, cõi người, hễ khi sinh ra thì thường có lọng báu. Cho tới ngày nay gặp Ta, vị ấy được xuất gia đắc đạo.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy nên biết, người đi buôn cúng dường bảo châu Ma-ni thời ấy, nay chính là Tỳ-kheo Bảo Cái.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M